

30. nedjelja kroz godinu A

Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. (Mt 22,37)



Prvo čitanje

Izlazak 22,20-26

Ovo govori Gospodin: " Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj. Ne cvilite udovice i siročeta! Ako ih ucviliš i oni zavape k meni, sigurno ću njihove vapaje uslišati. Moj će se gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti. Tako će vam žene ostati udovice a djeca siročad. Ako uzajmiš novca kome od moga naroda, siromahu koji je kod tebe, ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći mu kamata! Uzmeš li svome susjedu ogrtač u zalog, moraš mu ga vratiti prije zalaza sunca. Ta to mu je jedini pokrivač kojim omata svoje tijelo i u kojem može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga jer sam ja milostiv! "

Drugo čitanje

1. Solunjanima 1,5c-10

Braćo i sestre! Znete kakvi smo poradi vas među vama bili. I vi postadoste nasljedovatelji naši i Gospodinovi: sve u nevolji mnogoj prigrliste Riječ s radošću Duha Svetoga tako da postadoste uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji. Od vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula po Makedoniji i Ahaji, nego se i vaša vjera u Boga posvuda tako proširila te nije potrebno da o tome govorimo. Svi o nama pripovijedaju: kako dođosmo k vama, kako se od idola obratiste k Bogu da biste služili Bogu živomu i istinskomu i iščekivali s nebesa Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas izbavlja od gnjeva što dolazi.

U ono vrijeme: Kad su farizeji čuli kako Isus ušutka saduceje, okupiše se, a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita: "Učitelju, koja je zapovijed najveća u Zakonu?" A on mu reče: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci."

Za razmišljanje

"Budite sveti, jer sam svet ja, Bog vaš" (Lev 19,2). Jasan zahtijev i očekivanje Božje od svog izabranog naroda. Narod, koji je zadužen biti svet svojim savezom s Bogom, pozvan je, uzeti si Boga za uzor i biti poput njega ljubazan i suosjećajan, ne pamtiti zlo, već biti bogat milosrđem. Kao što je Bog vjeran, tako njegov narod mora biti vjeran posebno prema siromasima i onima manje privilegiranim; udovice, siročad, stranci i svi oni, koji sami sebi ne mogu pomoći, stoje pod posebnom Božjom zaštitom – tako stoji u današnjem prvom čitanju. Ovi u detalj nabrojani zakoni u Starome zavjetu trebaju služiti jednom jedincatom načelu: ljubavi, koju Bog očekuje od čovjeka. S vremenom je nestao osjećaj za to načelo, te su ostali vidljivi samo pojedini zakoni i pravila, a ne i u njima sakrivena bit. Iz tog uskog razmišljanja proizlazi i pitanje, koje farizeji postavljaju Isusu: "Učitelju, koja je zapovijed najveća u zakonu?" Isus se ne da zavaravati: cijeli je zakon podložan ljubavi prema Bogu i ljubavi prema bližnjemu, pri čemu je zapovijed ljubavi prema bližnjemu u korijenu bitno povezana s onom ljubiti Boga i utoliko isto toliko važna kao i ona ljubiti Boga. Sasvim jasna pouka i za nas, koji se u mnogočemu nipošto ne razlikujemo od farizeja Isusovog vremena. Ako smo poštteni, moramo priznati, da i mi često padnemo u usko kršćanstvo, u kojem je ljubav tek teško nasljutljiva. Druga zamka, koja proizlazi iz te uskosti, i u kojoj se danas i zaplićemo, je pre naglašavanje jedne od tih dviju zapovijedi i na taj način gubljenje osjećaja jednake vrijednosti i međusobne ovisnosti tih dviju.

Prenaglašavanje okomite dimenzije izražava se u tome, da red i autoritet bivaju stavljeni za najveći princip, te se govori samo o Bogu, nebu, milosti i sakramentima, dok sve ostalo zadobiva rang nevažnog, pa i đavolskog. Za drugu pak je stranu važna samo vodoravna dimenzija, religija u odnosu na braću i sestre u vjeri, čovjekov razvoj i razvoj sveg čovječanstva, politički angažman. Nezgodno je, da se i prvi kao i drugi zabarikadiraju iza svojih mišljenja, te na taj način propada ne samo svaki dijalog, već i punina i višedimenzionalnost vjere. Bog Biblije nije Bog jedne jedincate dimenzije, kako okomite, tako ni vodoravne. On je Bog, koji se manifestira u Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Duhu Svetomu. Po ljubavi, koju Duh ulijeva u naša srca, mi kršćani smo u stanju, ljubiti, kako Boga, tako i nas same i naše sestre i braću. Ako ljubimo bližnjega kao sebe samoga (ne više i ne manje), postat će i naša ljubav prema Bogu, kojega moramo ljubiti svim srcem, svom dušom i svom pameti, to znači kao čitavi ljudi, konkretno vidljiva. I to je srž ne samo starozavjetnih zapovijedi, nego i uopće naše kršćanske vjere.